

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o transporcie drogowym

Art. 1. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1414, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7a:

a) w ust. 3:

– w pkt 6 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– o niekaralności za przestępstwa w dziedzinach określonych w art. 6 ust. 1 lit. a rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, wymienione w art. 7d ust. 2;”,

– po pkt 6 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) oświadczenie osób, o których mowa w pkt 6, o niekaralności za poważne naruszenie, o którym mowa w art. 6 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, oraz najpoważniejsze naruszenie określone w załączniku nr IV do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.”,

b) w ust. 6 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 3, 4 i 7, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.”;

2) art. 7d otrzymuje brzmienie:

„Art. 7d. 1. Organ, o którym mowa w art. 7 ust. 2, wszczyna postępowanie administracyjne w zakresie spełniania wymogu dobrej reputacji niezwłocznie po stwierdzeniu, że wobec:

1) członka organu zarządzającego osoby prawnej, osoby zarządzającej spółką jawną, komandytową lub komandytowo-akcyjną, osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą, zarządzającego transportem lub osoby fizycznej, o której mowa w art. 7c, orzeczono prawomocny wyrok skazujący za przestępstwo w dziedzinach określonych w art. 6 ust. 1 lit. a rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, wymienione w art. 7d ust. 2;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 486, 805, 915 i 1310 oraz z 2015 r. poz. 211, 390, 978, 1269, 1273 i 1893.

- 2) przedsiębiorcy, zarządzającego transportem lub osoby fizycznej, o której mowa w art. 7c:
- a) wydano wykonalną decyzję administracyjną o nałożeniu kary pieniężnej za poważne naruszenie, o którym mowa w art. 6 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1071/2009,
 - b) orzeczono lub nałożono w drodze mandatu karnego prawomocnie karę za wykroczenie stanowiące poważne naruszenie, o którym mowa w art. 6 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1071/2009,
 - c) wydano wykonalną decyzję administracyjną o nałożeniu kary pieniężnej za najpoważniejsze naruszenie określone w załączniku nr IV do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, lub
 - d) orzeczono lub nałożono w drodze mandatu karnego prawomocnie karę za wykroczenie stanowiące najpoważniejsze naruszenie określone w załączniku nr IV do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.

2. Za przestępstwa w dziedzinach określonych w art. 6 ust. 1 lit. a rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 uznaje się przestępstwa określone w:

- 1) art. 23–24a ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503, z późn. zm.²⁾);
- 2) art. 173–175, art. 177–180, art. 189a, art. 218–221, art. 296–306 i art. 308 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.³⁾);

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1693 i Nr 172, poz. 1804, z 2005 r. Nr 10, poz. 68, z 2007 r. Nr 171, poz. 1206 oraz z 2009 r. Nr 201, poz. 1540.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 625 i 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 152, poz. 1018 i 1021, Nr 182, poz. 1228, Nr 225, poz. 1474 i Nr 240, poz. 1602, z 2011 r. Nr 17, poz. 78, Nr 24, poz. 130, Nr 39, poz. 202, Nr 48, poz. 245, Nr 72, poz. 381, Nr 94, poz. 549, Nr 117, poz. 678, Nr 133, poz. 767, Nr 160, poz. 964, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 233, poz. 1381 i Nr 240, poz. 1431, z 2012 r. poz. 611, z 2013 r. poz. 849, 905, 1036 i 1247, z 2014 r. poz. 538, z 2015 r. poz. 396, 541, 1528, 1549, 1707 i 1855 oraz z 2016 r. poz. 189, 428 i 437.

- 3) art. 586–589 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030, z późn. zm.⁴⁾);
- 4) art. 522 i art. 523 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 233, z późn. zm.⁵⁾);
- 5) art. 53–62, art. 63, art. 64 i art. 68 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz. 224 i 437);
- 6) art. 16 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 3);
- 7) art. 399 i art. 400 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. poz. 978, z późn. zm.⁶⁾).

3. Organ, o którym mowa w art. 7 ust. 2, odmawia wydania zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, jeżeli na przedsiębiorcę ubiegającego się o zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, jego zarządzającego transportem lub osobę fizyczną, o której mowa w art. 7c, nałożono sankcje, o których mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 5.

4. Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego organ, o którym mowa w art. 7 ust. 2:

- 1) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 – wydaje decyzję stwierdzającą utratę dobrej reputacji;
- 2) w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 – wydaje decyzję stwierdzającą utratę dobrej reputacji, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Organ, o którym mowa w art. 7 ust. 2, po rozważeniu wszystkich okoliczności danego przypadku może stwierdzić, że utrata dobrej reputacji będzie stanowiła nieproporcjonalną reakcję za naruszenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, i wydać decyzję stwierdzającą, że dobra reputacja pozostaje nienaruszona. Przy dokonywaniu oceny bierze się pod uwagę w szczególności następujące okoliczności:

- 1) liczba stwierdzonych poważnych naruszeń, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, oraz najpoważniejszych naruszeń określonych w załączniku nr IV do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 jest nieznaczną

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 265 i 1161 oraz z 2015 r. poz. 4, 978, 1333 i 1830.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 978, 1166, 1259 i 1844.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1259, 1513, 1830 i 1844.

w stosunku do skali prowadzonych operacji transportowych oraz liczby przeprowadzonych kontroli, lub

2) istnieje możliwość poprawy sytuacji w przedsiębiorstwie, w szczególności jeżeli przedsiębiorca podjął działania mające na celu wdrożenie prawidłowej dyscypliny pracy lub wdrożył procedury zapobiegające powstawaniu naruszeń obowiązków lub warunków przewozu drogowego.”;

3) art. 7e otrzymuje brzmienie:

„Art. 7e. Przez środki rehabilitacyjne, o których mowa w art. 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, należy rozumieć:

- 1) zatarcie skazania za przestępstwa określone w art. 7d ust. 2;
- 2) zatarcie skazania za wykroczenia stanowiące poważne naruszenia, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1071/2009;
- 3) uznanie nałożonych sankcji administracyjnych za poważne naruszenia, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 za niebyłe;
- 4) zatarcie skazania za wykroczenia stanowiące najpoważniejsze naruszenia określone w załączniku nr IV do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009;
- 5) uznanie nałożonych sankcji administracyjnych za najpoważniejsze naruszenia określone w załączniku nr IV do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 za niebyłe.”;

4) w art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organ udzielający zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, o którym mowa w art. 7 ust. 2, wydaje wypis lub wypisy z tego zezwolenia w liczbie nie większej niż liczba pojazdów samochodowych określonych we wniosku o udzielenie zezwolenia, dla których został udokumentowany wymóg zdolności finansowej, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.”;

5) po art. 15 dodaje się art. 15a–15d w brzmieniu:

„Art. 15a. 1. W przypadku poważnego naruszenia, o którym mowa w art. 6 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, popełnionego lub stwierdzonego w jakimkolwiek państwie członkowskim organ, o którym mowa w art. 7 ust. 4 pkt 1, w stosunku do przedsiębiorcy, mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który dopuścił się takiego naruszenia, wystosowuje ostrzeżenie, że w przypadku ponownego stwierdzenia naruszenia tych przepisów wszczęte zostanie postępowanie, które może prowadzić do nałożenia sankcji administracyjnych w postaci czasowego cofnięcia części uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej oraz

zawieszenia wydawania dodatkowych uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej.

2. W przypadku gdy poważne naruszenie stanowi najpoważniejsze naruszenie określone w załączniku nr IV do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, popełnione lub stwierdzone w jakimkolwiek państwie członkowskim, organ, o którym mowa w art. 7 ust. 4 pkt 1, w stosunku do przedsiębiorcy, mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który dopuścił się takiego naruszenia, wystosowuje ostrzeżenie, że w przypadku ponownego stwierdzenia poważnego naruszenia wszczęte zostanie postępowanie, które może prowadzić do nałożenia sankcji administracyjnych w postaci:

- 1) czasowego cofnięcia części uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej oraz zawieszenia wydawania dodatkowych uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej albo
- 2) cofnięcia licencji wspólnotowej bez możliwości ubiegania się o wydanie nowej licencji wspólnotowej przez okres 1 roku.

3. W przypadku ponownego poważnego naruszenia, o którym mowa w ust. 1, w stosunku do przedsiębiorcy, mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który dopuścił się takiego naruszenia i do którego skierowano ostrzeżenie, o którym mowa:

- 1) w ust. 1 – organ, o którym mowa w art. 7 ust. 4 pkt 1, dokonuje, w drodze decyzji administracyjnej:
 - a) czasowego cofnięcia 30% uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej oraz zawieszenia wydawania dodatkowych uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej – w przypadku posiadania przez przedsiębiorcę więcej niż 3 uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej,
 - b) czasowego cofnięcia 1 uwierzytelnionego wypisu z licencji wspólnotowej oraz zawieszenia wydawania dodatkowych uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej – w przypadku posiadania przez przedsiębiorcę 2 albo 3 uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej,
 - c) zawieszenia wydawania dodatkowych uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej – w przypadku posiadania przez przedsiębiorcę 1 uwierzytelnionego wypisu z licencji wspólnotowej;

2) w ust. 2 – organ, o którym mowa w art. 7 ust. 4 pkt 1, dokonuje, w drodze decyzji administracyjnej:

- a) czasowego cofnięcia 60% uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej oraz zawieszenia wydawania dodatkowych uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej – w przypadku posiadania przez przedsiębiorcę więcej niż 3 uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej,
- b) czasowego cofnięcia 1 uwierzytelnionego wypisu z licencji wspólnotowej oraz zawieszenia wydawania dodatkowych uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej – w przypadku posiadania przez przedsiębiorcę 2 albo 3 uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej,
- c) zawieszenia wydawania dodatkowych uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej – w przypadku posiadania przez przedsiębiorcę 1 uwierzytelnionego wypisu z licencji wspólnotowej.

4. W przypadku gdy ponowne poważne naruszenie stanowi najpoważniejsze naruszenie określone w załączniku nr IV do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, w stosunku do przedsiębiorcy, mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który dopuścił się takiego naruszenia i do którego skierowano ostrzeżenie, o którym mowa w ust. 1, organ, o którym mowa w art. 7 ust. 4 pkt 1, dokonuje, w drodze decyzji administracyjnej:

- 1) czasowego cofnięcia 80% uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej oraz zawieszenia wydawania dodatkowych uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej – w przypadku posiadania przez przedsiębiorcę więcej niż 3 uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej;
- 2) czasowego cofnięcia 1 uwierzytelnionego wypisu z licencji wspólnotowej oraz zawieszenia wydawania dodatkowych uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej – w przypadku posiadania przez przedsiębiorcę 2 albo 3 uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej;
- 3) zawieszenia wydawania dodatkowych uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej – w przypadku posiadania przez przedsiębiorcę 1 uwierzytelnionego wypisu z licencji wspólnotowej.

5. W przypadku gdy przedsiębiorca, mający siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do którego skierowano ostrzeżenie, o którym mowa w ust. 2,

dopuścił się ponownego poważnego naruszenia, które stanowi najpoważniejsze naruszenie określone w załączniku nr IV do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, popełnionego lub stwierdzonego w jakimkolwiek państwie członkowskim, organ, o którym mowa w art. 7 ust. 4 pkt 1, dokonuje, w drodze decyzji administracyjnej, cofnięcia licencji wspólnotowej bez możliwości ubiegania się o wydanie nowej licencji wspólnotowej przez okres 1 roku od dnia, kiedy decyzja o cofnięciu licencji wspólnotowej stała się ostateczna.

6. Ostrzeżenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, uznaje się za niebyłe po upływie 2 lat od dnia stwierdzenia przez organ, o którym mowa w art. 7 ust. 4 pkt 1, poważnego naruszenia, na podstawie którego wystosowano to ostrzeżenie.

Art. 15b. 1. W przypadku poważnego naruszenia, obejmującego przypadki niewłaściwego wykorzystywania świadectw kierowców, organ, o którym mowa w art. 32b ust. 1, w stosunku do przedsiębiorcy, mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który dopuścił się takiego naruszenia, w drodze decyzji administracyjnej, uzależnia wydanie świadectw kierowców od spełnienia przez okres 1 roku od dnia, kiedy decyzja ta stała się ostateczna, następujących warunków:

- 1) comiesięcznego przedstawiania dokumentu, o którym mowa w art. 32b ust. 5 pkt 5;
- 2) przedstawienia na każde żądanie organu oryginałów dokumentów potwierdzających spełnianie wymagań, o których mowa w art. 39a ust. 1 pkt 3–6.

2. W przypadku ponownego poważnego naruszenia, obejmującego przypadki niewłaściwego wykorzystywania świadectw kierowców, organ, o którym mowa w art. 32b ust. 1, w stosunku do przedsiębiorcy, mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który dopuścił się takiego naruszenia, dokonuje, w drodze decyzji administracyjnej:

- 1) czasowego cofnięcia 30% uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej oraz zawieszenia wydawania dodatkowych uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej – w przypadku posiadania przez przedsiębiorcę więcej niż 3 uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej;
- 2) czasowego cofnięcia 1 uwierzytelnionego wypisu z licencji wspólnotowej oraz zawieszenia wydawania dodatkowych uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej – w przypadku posiadania przez przedsiębiorcę 2 albo 3 uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej;

3) zawieszenia wydawania dodatkowych uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej – w przypadku posiadania przez przedsiębiorcę 1 uwierzytelnionego wypisu z licencji wspólnotowej.

3. W przypadku kolejnego poważnego naruszenia, obejmującego przypadki niewłaściwego wykorzystywania świadectw kierowców, organ, o którym mowa w art. 32b ust. 1, po uprzednim nałożeniu sankcji, o których mowa w ust. 1 oraz ust. 2, w drodze decyzji administracyjnej, cofa licencję wspólnotową bez możliwości ubiegania się o wydanie nowej licencji wspólnotowej przez okres 1 roku od dnia, kiedy decyzja o cofnięciu licencji wspólnotowej stała się ostateczna.

Art. 15c. 1. Liczba uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej podlegająca cofnięciu w wyniku zastosowania progów procentowych określonych w art. 15a ust. 3 pkt 1 lit. a i pkt 2 lit. a, ust. 4 pkt 1 oraz w art. 15b ust. 2 pkt 1 podlega zaokrągleniu w dół.

2. Sankcje, o których mowa w art. 15a ust. 3 i 4 oraz w art. 15b ust. 2, obowiązują przez okres 1 roku od dnia, kiedy decyzje, o których mowa odpowiednio w art. 15a ust. 3 i 4 oraz art. 15b ust. 2, stały się ostateczne.

3. Liczbę posiadanych przez przedsiębiorcę uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej ustala się według stanu na dzień wszczęcia wobec przedsiębiorcy postępowania administracyjnego.

4. Przedsiębiorca jest obowiązany zwrócić odpowiednio licencję wspólnotową lub czasowo cofnięte uwierzytelnione wypisy z licencji wspólnotowej do organu, który je wydał, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o ich cofnięciu stała się ostateczna.

Art. 15d. Wszczęcie postępowania, o którym mowa w art. 7d ust. 1, nie wyklucza możliwości wszczęcia postępowania, o którym mowa w art. 15a lub art. 15b.”;

6) w art. 32b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Główny Inspektor Transportu Drogowego, w drodze decyzji administracyjnej, wydaje, odmawia wydania, zmienia, cofa świadectwo kierowcy, zawiesza wydawanie świadectw kierowców albo uzależnia wydanie świadectw kierowców od spełnienia przez okres 1 roku warunków, o których mowa w art. 15b ust. 1.”;

7) w art. 39b¹ w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przez Okręgową Komisję Egzaminacyjną, po zakończeniu zajęć szkolnych dla uczniów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w ramach zewnętrznego egzaminu

potwierdzającego kwalifikacje zawodowe albo egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie, albo”;

8) art. 47a otrzymuje brzmienie:

„Art. 47a. Zadania organów jednostek samorządu terytorialnego, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1 i ust. 4 pkt 2 i 3, art. 7d ust. 1 i ust. 3–5, art. 16b ust. 1 i 4, art. 18 ust. 1 pkt 1 i ust. 4, art. 33 ust. 8 i 9a, art. 47b ust. 2–4, art. 82b ust. 2 pkt 1 i 3, art. 82c ust. 3, art. 82e, art. 82f ust. 1, art. 82i ust. 1 oraz art. 95b ust. 2, są wykonywane jako zadania własne.”;

9) w art. 50 w pkt 2 po lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. h w brzmieniu:

„h) dotyczących spełniania lub niespełniania wymogu dobrej reputacji, o których mowa w art. 7d ust. 1 i ust. 3–5, w przypadkach, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 2;”;

10) po rozdziale 9a dodaje się rozdział 9b w brzmieniu:

„Rozdział 9b

Krajowy Rejestr Elektroniczny Przedsiębiorców Transportu Drogowego

Art. 82g. 1. Tworzy się Krajowy Rejestr Elektroniczny Przedsiębiorców Transportu Drogowego, zwany dalej „Rejestrem”.

2. Rejestr prowadzony jest w systemie teleinformatycznym przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego.

3. Główny Inspektor Transportu Drogowego jest administratorem danych osobowych zgromadzonych w Rejestrze, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

4. Rejestr zawiera ewidencje:

- 1) przedsiębiorców, którzy posiadają zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego;
- 2) poważnych naruszeń, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1071/2009;
- 3) osób, które zostały uznane za niezdolne do kierowania operacjami transportowymi przedsiębiorcy do czasu przywrócenia dobrej reputacji, zgodnie z art. 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.

Art. 82h. 1. W ewidencji przedsiębiorców, którzy posiadają zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, gromadzi się dane określające:

- 1) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego adresu i siedziby albo miejsca zamieszkania przedsiębiorcy;
- 2) numer identyfikacyjny REGON przedsiębiorcy oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile takie posiada;
- 3) rodzaj posiadanego zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego oraz numery seryjne wypisów z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego;
- 4) liczbę pojazdów objętych zezwoleniem na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego;
- 5) numery rejestracyjne pojazdów objętych zezwoleniem na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego;
- 6) numer seryjny licencji wspólnotowej oraz numery seryjne wypisów z licencji wspólnotowej;
- 7) status zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego;
- 8) początek ważności licencji wspólnotowej;
- 9) koniec ważności licencji wspólnotowej;
- 10) datę cofnięcia licencji wspólnotowej;
- 11) datę zawieszenia licencji wspólnotowej;
- 12) datę wygaśnięcia zawieszenia licencji wspólnotowej;
- 13) powód zawieszenia lub wycofania licencji wspólnotowej;
- 14) numer seryjny cofniętych wypisów z licencji wspólnotowej;
- 15) datę cofnięcia wypisu z licencji wspólnotowej;
- 16) datę wygaśnięcia cofnięcia wypisu z licencji wspólnotowej;
- 17) imię i nazwisko przedstawiciela prawnego przedsiębiorcy oraz datę i miejsce jego urodzenia;
- 18) imię i nazwisko osoby zarządzającej transportem oraz:
 - a) datę i miejsce urodzenia,
 - b) adres zamieszkania,
 - c) numer posiadanego certyfikatu kompetencji zawodowych,
 - d) datę wydania certyfikatu kompetencji zawodowych,
 - e) kraj wydania certyfikatu kompetencji zawodowych;

- 19) imię i nazwisko osoby fizycznej, o której mowa w art. 7c, oraz:
 - a) datę i miejsce urodzenia,
 - b) adres zamieszkania,
 - c) numer posiadanego certyfikatu kompetencji zawodowych,
 - d) datę wydania certyfikatu kompetencji zawodowych,
 - e) kraj wydania certyfikatu kompetencji zawodowych.
2. W ewidencji poważnych naruszeń gromadzi się dane określające:
 - 1) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego adresu i siedziby albo miejsca zamieszkania przedsiębiorcy;
 - 2) imię i nazwisko osoby zarządzającej transportem oraz:
 - a) datę i miejsce urodzenia,
 - b) adres zamieszkania,
 - c) numer posiadanego certyfikatu kompetencji zawodowych,
 - d) datę wydania certyfikatu kompetencji zawodowych,
 - e) kraj wydania certyfikatu kompetencji zawodowych;
 - 3) imię i nazwisko osoby fizycznej, o której mowa w art. 7c, oraz:
 - a) datę i miejsce urodzenia,
 - b) adres zamieszkania,
 - c) numer posiadanego certyfikatu kompetencji zawodowych,
 - d) datę wydania certyfikatu kompetencji zawodowych,
 - e) kraj wydania certyfikatu kompetencji zawodowych;
 - 4) liczbę, kategorię i rodzaj poważnych naruszeń, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, które doprowadziły do skazania lub nałożenia sankcji w ciągu ostatnich dwóch lat;
 - 5) datę naruszenia;
 - 6) datę kontroli, w trakcie której stwierdzono naruszenie;
 - 7) państwo członkowskie, w którym stwierdzono naruszenie;
 - 8) przyczynę, dla której utrata dobrej reputacji stanowiłaby nieproporcjonalną reakcję.

3. W ewidencji osób, które zostały uznane za niezdolne do kierowania operacjami transportowymi przedsiębiorcy, gromadzi się dane określające:

- 1) imię i nazwisko osoby uznanej za niezdolną do kierowania operacjami transportowymi do czasu przywrócenia dobrej reputacji tej osoby oraz datę i miejsce jej urodzenia, adres zamieszkania;
- 2) numer certyfikatu kompetencji zawodowych;
- 3) datę wydania certyfikatu kompetencji zawodowych;
- 4) kraj wydania certyfikatu kompetencji zawodowych;
- 5) przyczynę stwierdzenia niezdolności;
- 6) zastosowane środki rehabilitacyjne;
- 7) początek ważności stwierdzenia niezdolności;
- 8) koniec ważności stwierdzenia niezdolności.

4. W Rejestrze odnotowuje się zmiany danych gromadzonych w ewidencjach, o których mowa w ust. 1–3.

5. Główny Inspektor Transportu Drogowego wykonuje zadania punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.

Art. 82i. 1. Dane, o których mowa w art. 82h, przekazują do ewidencji dla danych określonych w:

- 1) art. 82h ust. 1 – odpowiednio do swoich kompetencji: organy, o których mowa w art. 7 ust. 2 i ust. 4 pkt 1, niezwłocznie po tym, jak decyzja w sprawie wydania, zmiany, zawieszenia lub cofnięcia zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji wspólnotowej stała się ostateczna;
- 2) art. 82h ust. 2 – odpowiednio do swoich kompetencji: wojewódzcy inspektorzy transportu drogowego, wojewódzcy komendanci Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, dyrektorzy izb celnych, Główny Inspektor Pracy oraz zarządcy dróg, gdy decyzja o nałożeniu kary za naruszenie przepisów stała się wykonalna albo kiedy uprawomocnił się mandat karny bądź orzeczenie o nałożeniu kary;
- 3) art. 82h ust. 3 – odpowiednio do swoich kompetencji organ, o którym mowa w art. 16b ust. 1, gdy decyzja o stwierdzeniu niezdolności zarządzającego do kierowania operacjami transportowymi stała się ostateczna.

2. Przekazywanie danych do Rejestru odbywa się za pośrednictwem elektronicznej skrzynki podawczej Głównego Inspektora Transportu Drogowego lub środkami komunikacji elektronicznej obsługiwanymi przez system teleinformatyczny Rejestru.

3. W przypadku przekazywania danych za pośrednictwem elektronicznej skrzynki podawczej Głównego Inspektora Transportu Drogowego przekazywane dane powinny być uwierzytelnione przy użyciu bezpiecznego podpisu elektronicznego weryfikowanego za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu lub podpisu potwierdzonego profilem zaufanym ePUAP w rozumieniu art. 3 pkt 15 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114 oraz z 2016 r. poz. 352).

4. Dane przekazywane są do Rejestru przy użyciu formularzy elektronicznych udostępnionych na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego oraz za pośrednictwem elektronicznej platformy usług administracji publicznej w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, zwanej dalej „elektroniczną platformą usług administracji publicznej”.

5. Główny Inspektor Transportu Drogowego określi wzór dokumentu elektronicznego, za pośrednictwem którego będą przekazywane dane do Rejestru.

Art. 82j. 1. Dane, o których mowa w art. 82h ust. 1, z wyjątkiem pkt 18 lit. a i b oraz pkt 19 lit. a i b, są jawne i publicznie dostępne.

2. Dane, o których mowa w art. 82h ust. 2 i 3, są udostępniane na wniosek: starostom, wojewódzkim inspektorom transportu drogowego, wojewódzkim komendantom Policji, Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, komendantom oddziałów Straży Granicznej, dyrektorom izb celnych, Głównemu Inspektorowi Pracy, zarządcom dróg, sądom oraz Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie, w jakim jest to konieczne dla wykonywania nałożonych na te organy zadań określonych w ustawie. Dane udostępnia się w terminie 30 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku.

3. Dane zgromadzone w Rejestrze udostępnia się także na wniosek osoby, której one dotyczą.

4. Udostępnianie danych z Rejestru odbywa się za pośrednictwem elektronicznej skrzynki podawczej Głównego Inspektora Transportu Drogowego lub środkami komunikacji elektronicznej obsługiwanych przez system teleinformatyczny Rejestru.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, składany za pośrednictwem elektronicznej skrzynki podawczej Głównego Inspektora Transportu Drogowego powinien być uwierzytelniony przy użyciu bezpiecznego podpisu elektronicznego weryfikowanego za

pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu lub podpisu potwierdzonego profilem zaufanym ePUAP w rozumieniu art. 3 pkt 15 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

6. Główny Inspektor Transportu Drogowego określi elektroniczny wzór wniosku, o którym mowa w ust. 2, który udostępnia się na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego oraz za pośrednictwem elektronicznej platformy usług administracji publicznej.

7. Główny Inspektor Transportu Drogowego może zawierać z podmiotami, o których mowa w ust. 2, porozumienie o udostępnianiu im danych zgromadzonych w Rejestrze w drodze teletransmisji bez konieczności składania wniosku, jeżeli podmioty te spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) posiadają środki techniczne i organizacyjne umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;
- 2) specyfika lub zakres wykonywanych przez nie zadań uzasadnia takie udostępnienie.

8. W porozumieniu, o którym mowa w ust. 7, wskazane zostaną rozwiązania techniczne i organizacyjne zapewniające bezpieczeństwo, w szczególności w zakresie poufności i rozliczalności w odniesieniu do udostępnionych danych.”;

11) w art. 87 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Podczas wykonywania przewozu drogowego kierowca pojazdu samochodowego, z zastrzeżeniem ust. 4, jest obowiązany mieć przy sobie i okazywać, na żądanie uprawnionego organu kontroli, kartę kierowcy, wykresówki, zapisy odręczne i wydruki z tachografu oraz zaświadczenie, o którym mowa w art. 31 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców, a ponadto:”;

12) w art. 95a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto, będąc zobowiązany do zwrotu zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji albo wypisów z tych dokumentów nie zwraca ich organowi, który ich udzielił, w terminie 14 dni od dnia, w którym odpowiednio decyzja o cofnięciu zezwolenia, licencji lub o czasowym cofnięciu wypisów z licencji stała się ostateczna

– podlega karze pieniężnej w wysokości 1000 zł.”.

Art. 2. 1. Do dnia 1 października 2017 r. organy, o których mowa w art. 82i ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosownie do swoich

kompetencji przekażą do Krajowego Rejestru Elektronicznego Przedsiębiorców Transportu Drogowego dane niezbędne do jego prowadzenia.

2. Zadanie organów jednostek samorządu terytorialnego, o którym mowa w ust. 1, stanowi zadanie własne tych jednostek.

Art. 3. W stosunku do przedsiębiorcy, zarządzającego transportem lub osoby fizycznej, o której mowa w art. 7c ustawy zmienianej w art. 1, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy:

- 1) popełnili przestępstwo określone w art. 7d ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 2) dokonali poważnego naruszenia, o którym mowa w art. 6 ust. 1 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającego dyrektywę Rady 96/26/WE (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 51–71),
- 3) dokonali najpoważniejszego naruszenia określonego w załączniku nr IV do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającego dyrektywę Rady 96/26/WE

– stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 4. Za przestępstwa, o których mowa w art. 7d ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, uznaje się także przestępstwa wymienione w:

- 1) art. 585 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030, z późn. zm.⁴⁾), w brzmieniu obowiązującym do dnia 12 lipca 2011 r.;
- 2) art. 107 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o spółdzielni europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 7), w brzmieniu obowiązującym do dnia 12 lipca 2011 r.;
- 3) art. 522 i art. 523 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2015 r. poz. 233, z późn. zm.⁵⁾), w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2015 r.

Art. 5. Do dnia rozpoczęcia stosowania rozporządzenia Komisji (UE) 2016/403 z dnia 18 marca 2016 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE)

nr 1071/2009 w odniesieniu do klasyfikacji poważnych naruszeń przepisów unijnych, które mogą prowadzić do utraty dobrej reputacji przez przewoźnika drogowego, oraz zmieniającego załącznik III do dyrektywy 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 74 z 19.03.2016, str. 8–27) nie wszczyna się postępowania administracyjnego, o którym mowa w:

- 1) art. 7d ust. 1 pkt 2 lit. a i b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 2) art. 15a ust. 1, 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 6. Zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego wydane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność.

Art. 7. Główny Inspektor Transportu Drogowego podejmie działania zmierzające do utworzenia Krajowego Rejestru Elektronicznego Przedsiębiorców Transportu Drogowego.

Art. 8. 1. W latach 2016–2025 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będący skutkiem finansowym ustawy wynosi 55,89 mln zł, z tego:

- 1) 2016 r. – 1,57 mln zł;
- 2) 2017 r. – 9,97 mln zł;
- 3) 2018 r. – 5,78 mln zł;
- 4) 2019 r. – 5,17 mln zł;
- 5) 2020 r. – 5,17 mln zł;
- 6) 2021 r. – 7,55 mln zł;
- 7) 2022 r. – 5,17 mln zł;
- 8) 2023 r. – 5,17 mln zł;
- 9) 2024 r. – 5,17 mln zł;
- 10) 2025 r. – 5,17 mln zł.

2. W latach 2016–2025 maksymalny limit wydatków jednostek samorządu terytorialnego będący skutkiem finansowym ustawy wynosi 0,38 mln zł, z tego:

- 1) 2016 r. – 0 zł;
- 2) 2017 r. – 0,38 mln zł;
- 3) 2018 r. – 0 zł;
- 4) 2019 r. – 0 zł;
- 5) 2020 r. – 0 zł;
- 6) 2021 r. – 0 zł;

- 7) 2022 r. – 0 zł;
- 8) 2023 r. – 0 zł;
- 9) 2024 r. – 0 zł;
- 10) 2025 r. – 0 zł.

3. W przypadku zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, zostaną zastosowane mechanizmy korygujące, polegające na:

- 1) wykorzystaniu innych rozwiązań techniczno-organizacyjnych w zakresie funkcjonowania Krajowego Rejestru Elektronicznego Przedsiębiorców Transportu Drogowego;
- 2) racjonalizacji częstotliwości wykonywania zadań związanych z funkcjonowaniem Krajowego Rejestru Elektronicznego Przedsiębiorców Transportu Drogowego.

4. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdrożenia mechanizmów korygujących, o których mowa w ust. 3, jest minister właściwy do spraw transportu.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 10, który wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2017 r.;
- 2) art. 7, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projektowana ustawa wynika z konieczności wypełnienia przez Polskę zobowiązań nałożonych przez następujące akty prawne Unii Europejskiej:

- 1) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylające dyrektywę Rady 96/26/WE (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 51, z późn. zm.),
- 2) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 72, z późn. zm.),
- 3) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 561/2006 (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 88, z późn. zm.),
- 4) decyzję Komisji z dnia 17 grudnia 2009 r. w sprawie minimalnych wymogów dotyczących danych, które mają być wprowadzane do krajowego rejestru elektronicznego przedsiębiorców transportu drogowego (Dz. Urz. UE L 339 z 22.12.2009, str. 36),
- 5) rozporządzenie Komisji (UE) nr 1213/2010 z dnia 16 grudnia 2010 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące połączenia krajowych rejestrów elektronicznych przedsiębiorców transportu drogowego (Dz. Urz. UE L 335 z 18.12.2010, str. 21)

– w zakresie utworzenia i prowadzenia krajowego rejestru elektronicznego przedsiębiorców transportu drogowego, którzy od właściwego organu uzyskali zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 każde państwo członkowskie prowadzi krajowy rejestr elektroniczny przedsiębiorców transportu drogowego, którzy od wyznaczonego przez to państwo właściwego organu uzyskali zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego. Przetwarzanie danych, które zawiera rejestr, podlega kontroli wyznaczonego w tym celu organu publicznego. Odpowiednie dane znajdujące się w krajowym rejestrze elektronicznym są dostępne dla wszystkich właściwych organów danego państwa członkowskiego. Rozporządzenie (WE) nr 1071/2009 przewiduje, że państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne działania w celu zapewnienia, aby krajowe rejestry elektroniczne

zostały połączone ze sobą i były dostępne w całej Wspólnocie poprzez krajowe punkty kontaktowe, odpowiedzialne za wymianę informacji.

Zgodnie z art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 dane, które będą gromadzone w rejestrze, będą dotyczyć: przewoźników drogowych (firma i forma prawna, adres siedziby, rodzaj posiadanego zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, liczba pojazdów, numer seryjny licencji wspólnotowej oraz uwierzytelnionych odpisów), osób zarządzających transportem drogowym, nałożonych na nich kar, a także osób, które zostały uznane za niezdolne do kierowania operacjami transportowymi przedsiębiorcy.

Brak jest możliwości utworzenia Krajowego Rejestru Elektronicznego Przedsiębiorców Transportu Drogowego (Rejestr) na bazie istniejących już rejestrów, tj. Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG) oraz Krajowego Rejestru Sądowego (KRS). Zostały one bowiem utworzone do gromadzenia innego rodzaju danych niż te, jakie będą zawarte w Rejestrze.

Z uwagi na inny charakter tych danych oraz zasady ich udostępniania należy stworzyć odrębny rejestr, który poprzez punkt kontaktowy zostanie połączony z rejestrami innych państw członkowskich. Będzie on zbudowany na bazie prowadzonych już przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego rejestrów: centralnej ewidencji naruszeń (CEN) oraz Transbit, a także ewidencji przewoźników drogowych prowadzonych w starostwach oraz miastach na prawach powiatu. Zarówno zakres i struktury danych CEN, jak i systemu Transbit jedynie częściowo spełniają wymagania, które powinien spełniać referencyjny rejestr przedsiębiorców transportu drogowego, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa Unii Europejskiej, dlatego też postuluje się budowę odrębnego rejestru. CEN jest systemem przeznaczonym do wsparcia procesów kontrolnych oraz postępowań administracyjnych wszczynanych na podstawie kontroli, Transbit zaś jest systemem wspierającym proces wydawania i rejestracji dokumentów niezbędnych do świadczenia usług transportowych w transporcie międzynarodowym – i jako takie, systemy te mogą być jedynie źródłem części danych niezbędnych do funkcjonowania Rejestru. W projektowanym KREPTD gromadzone będą dane dotyczące poważnych naruszeń, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającego dyrektywę Rady 96/26/WE. Poważne naruszenia, o których informacje gromadzi się (na podstawie obowiązujących przepisów RP) w CEN, nie są wprost naruszeniami z załącznika nr 4 do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009). Zgodnie z definicją poważnego naruszenia wspólnotowych przepisów w zakresie transportu drogowego,

zawartą w art. 2 pkt 7 rozporządzenia (WE) nr 1072/2009 poważne naruszenie wspólnotowych przepisów w zakresie transportu drogowego oznacza naruszenie, które może prowadzić do utraty dobrej reputacji zgodnie z art. 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 lub do czasowego albo trwałego cofnięcia licencji (podobnie art. 2 pkt 8 rozporządzenia (WE) nr 1073/2009). Zakres merytoryczny systemów CEN, Transbit oraz Rejestru różni się. Zbudowanie jednego systemu, który obejmowałby pełen zakres merytoryczny wszystkich ww. baz, byłoby bardzo kosztowne. Ponadto systemy te będą służyły realizacji innych zadań. W CEN i Transbit dane są nie tylko zbierane, ale również przetwarzane. W CEN znajdują się dane wrażliwe, których odpowiednie zabezpieczenie byłoby utrudnione, biorąc pod uwagę zadania, którym ma służyć KREPTD. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1414, z późn. zm.), zmienianej w art. 1 projektu ustawy, dodano rozdział 9b dotyczący krajowego rejestru elektronicznego przedsiębiorców transportu drogowego.

Projektowana ustawa przewiduje, że Rejestr prowadzony będzie w systemie teleinformatycznym przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego. Szczegółowe wymagania dla systemu teleinformatycznego, w którym prowadzony będzie Rejestr, zostały określone w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1213/2010.

Przy budowie Rejestru uwzględnione zostaną następujące Polskie Normy: PN-ISO/IEC 17799:2007, PN-I-13335-1:1999 oraz PN-I-13335-2:2003, a także następujące akty prawne:

- 1) ustawa z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2013 r. poz. 1422, z późn. zm.);
- 2) ustawa z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 262, z późn. zm.);
- 3) rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie zakresu warunków korzystania z elektronicznej platformy usług administracji publicznej (Dz. U. poz. 584);
- 4) ustawa z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114, z późn. zm.);
- 5) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 113);

- 6) dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. WE L 281 z 23.11.1995, str. 31; Dz. Urz. WE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 15, str. 355–374);
- 7) ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2135, z późn. zm.).

Projekt ustawy przewiduje, że Główny Inspektor Transportu Drogowego będzie administratorem danych osobowych zgromadzonych w Rejestrze, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych. W Rejestrze gromadzone będą dane określone w decyzji Komisji z dnia 17 grudnia 2009 r. w sprawie minimalnych wymogów dotyczących danych, które mają być wprowadzane do krajowego rejestru elektronicznego przedsiębiorców transportu drogowego.

Na podstawie projektowanych przepisów Rejestr będzie składał się z następujących ewidencji:

- 1) przedsiębiorców, którzy posiadają zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego;
- 2) poważnych naruszeń, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1071/2009;
- 3) osób, które zostały uznane za niezdolne do kierowania operacjami transportowymi przedsiębiorcy do czasu przywrócenia dobrej reputacji, zgodnie z art. 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.

W ewidencji przedsiębiorców, którzy posiadają zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego, gromadzone będą następujące dane:

- 1) firma przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego adresu i siedziby albo miejsca zamieszkania przedsiębiorcy;
- 2) numer identyfikacyjny REGON przedsiębiorcy oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile takie posiada;
- 3) rodzaj posiadanego zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego oraz numery seryjne wypisów z zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego;

- 4) liczba pojazdów objętych zezwoleniem na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego;
- 5) numery rejestracyjne pojazdów objętych zezwoleniem na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego;
- 6) numer seryjny licencji wspólnotowej oraz numery seryjne wypisów z licencji wspólnotowej;
- 7) status zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego (ważne, zawieszony, wycofany, ważność wygasła, zgubione/ukradzione, unieważnione, odesłane);
- 8) początek ważności licencji wspólnotowej;
- 9) koniec ważności licencji wspólnotowej;
- 10) data cofnięcia licencji wspólnotowej;
- 11) data zawieszenia licencji wspólnotowej;
- 12) data wygaśnięcia zawieszenia licencji wspólnotowej;
- 13) powód zawieszenia lub wycofania licencji wspólnotowej;
- 14) numer seryjny cofniętych wypisów z licencji wspólnotowej;
- 15) data cofnięcia wypisu z licencji wspólnotowej;
- 16) data wygaśnięcia cofnięcia wypisu z licencji wspólnotowej;
- 17) imię i nazwisko przedstawiciela prawnego przedsiębiorcy oraz data i miejsce jego urodzenia;
- 18) imię i nazwisko osoby zarządzającej transportem oraz:
 - a) data i miejsce urodzenia,
 - b) adres zamieszkania,
 - c) numer posiadanego certyfikatu kompetencji zawodowych,
 - d) data wydania certyfikatu kompetencji zawodowych,
 - e) kraj wydania certyfikatu kompetencji zawodowych;
- 19) imię i nazwisko osoby fizycznej, o której mowa w art. 7c, oraz:
 - a) data i miejsce urodzenia,

- b) adres zamieszkania,
- c) numer posiadanego certyfikatu kompetencji zawodowych,
- d) data wydania certyfikatu kompetencji zawodowych,
- e) kraj wydania certyfikatu kompetencji zawodowych.

Wśród wymienionych danych numer REGON i NIP oraz adres zamieszkania zarządzającego transportem są danymi, których gromadzenie nie zostało przewidziane w decyzji Komisji nr 2009/992/UE z dnia 17 grudnia 2009 r.

Zgodnie z projektowanymi przepisami w ewidencji poważnych naruszeń gromadzi się następujące dane:

- 1) firma przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego adresu i siedziby albo miejsca zamieszkania przedsiębiorcy;
- 2) imię i nazwisko osoby zarządzającej transportem oraz:
 - a) data i miejsce urodzenia,
 - b) adres zamieszkania,
 - c) numer posiadanego certyfikatu kompetencji zawodowych,
 - d) data wydania certyfikatu kompetencji zawodowych,
 - e) kraj wydania certyfikatu kompetencji zawodowych;
- 3) imię i nazwisko osoby fizycznej, o której mowa w art. 7c, oraz:
 - a) data i miejsce urodzenia,
 - b) adres zamieszkania,
 - c) numer posiadanego certyfikatu kompetencji zawodowych,
 - d) data wydania certyfikatu kompetencji zawodowych,
 - e) kraj wydania certyfikatu kompetencji zawodowych;
- 4) liczba, kategoria i rodzaj poważnych naruszeń, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, które doprowadziły do skazania lub nałożenia sankcji w ciągu ostatnich dwóch lat;
- 5) data naruszenia;
- 6) data kontroli, w trakcie której stwierdzono naruszenie;

- 7) państwo członkowskie, w którym stwierdzono naruszenie;
- 8) przyczyna, dla której utrata dobrej reputacji stanowiłaby nieproporcjonalną reakcję.

Natomiast w ewidencji osób, które zostały uznane za niezdolne do kierowania operacjami transportowymi przedsiębiorcy, gromadzi się dane:

- 1) imię i nazwisko osoby uznanej za niezdolną do kierowania operacjami transportowymi do czasu przywrócenia dobrej reputacji tej osoby oraz data i miejsce jej urodzenia, adres zamieszkania;
- 2) numer certyfikatu kompetencji zawodowych;
- 3) data wydania certyfikatu kompetencji zawodowych;
- 4) kraj wydania certyfikatu kompetencji zawodowych;
- 5) przyczyna stwierdzenia niezdolności;
- 6) zastosowane środki rehabilitacyjne;
- 7) początek ważności stwierdzenia niezdolności;
- 8) koniec ważności stwierdzenia niezdolności.

Projekt ustawy zakłada, że w Rejestrze odnotowuje się zmiany danych gromadzonych w ww. ewidencjach.

Projekt ustawy przewiduje, że Główny Inspektor Transportu Drogowego wykonuje zadania punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009.

Zgodnie z projektowanymi przepisami dane gromadzone w ewidencji przedsiębiorców, którzy posiadają zezwolenie na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego będą jawne i publicznie dostępne, z wyjątkiem danych dotyczących daty i miejsca urodzenia oraz adresu zamieszkania zarządzającego transportem oraz osoby fizycznej, o której mowa w art. 7c ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym. Natomiast dane gromadzone w ewidencji poważnych naruszeń oraz ewidencji osób, które zostały uznane za niezdolne do kierowania operacjami transportowymi przedsiębiorcy, będą udostępniane jedynie upoważnionym organom oraz Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Przekazywanie danych do Rejestru oraz udostępnianie danych z Rejestru będzie odbywało się za pośrednictwem elektronicznej skrzynki podawczej Głównego Inspektora Transportu Drogowego lub środkami komunikacji elektronicznej obsługiwany przez system teleinformatyczny Rejestru. Dane przekazywane będą do Rejestru za pośrednictwem formularzy elektronicznych

zamieszczonych na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego oraz za pośrednictwem elektronicznej platformy usług administracji publicznej. Główny Inspektor Transportu Drogowego określi wzór dokumentu elektronicznego, za pośrednictwem którego będą przekazywane dane do Rejestru, oraz elektroniczny wzór wniosku o udostępnienie danych z Rejestru.

Dane do Rejestru przekazywane będą przez następujące upoważnione organy: Głównego Inspektora Transportu Drogowego, starostów i prezydentów miast na prawach powiatu, wojewódzkich inspektorów transportu drogowego, wojewódzkich komendantów Policji, dyrektorów izb celnych, Głównego Inspektora Pracy, zarządców dróg, Komendanta Głównego Straży Granicznej. Dane będą przekazywane do Rejestru przez upoważnione organy niezwłocznie po tym, jak:

- decyzja o wydaniu, zmianie, zawieszeniu lub cofnięciu zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego lub licencji wspólnotowej stanie się ostateczna;
- decyzja o nałożeniu kary za naruszenie przepisów stanie się wykonalna albo kiedy uprawomocnił się mandat karny bądź orzeczenie o nałożeniu kary,
- decyzja o stwierdzeniu niezdolności zarządzającego do kierowania operacjami transportowymi stanie się ostateczna.

Dane gromadzone w Rejestrze będą udostępniane na wniosek: starostom, wojewódzkim inspektorom transportu drogowego, wojewódzkim komendantom Policji, Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, komendantom oddziałów Straży Granicznej, dyrektorom izb celnych, Głównemu Inspektorowi Pracy, zarządcom dróg, sądom oraz Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie, w jakim jest to konieczne dla wykonywania nałożonych na te organy zadań określonych w ustawie. Dane udostępnia się w terminie 30 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku. Dane zgromadzone w Rejestrze udostępnia się także na wniosek osoby, której one dotyczą.

Projekt przewiduje, że Główny Inspektor Transportu Drogowego może zawierać z podmiotami, o których mowa w projektowanym art. 82j ust. 2, porozumienie o udostępnianiu im danych zgromadzonych w Rejestrze w drodze teletransmisji bez konieczności składania wniosku, jeżeli podmioty te posiadają środki techniczne i organizacyjne umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał, a także jeśli specyfika lub zakres wykonywanych przez nie zadań uzasadnia takie udostępnienie. W porozumieniu wskazane

zostaną rozwiązania techniczne i organizacyjne zapewniające bezpieczeństwo, w szczególności w zakresie poufności i rozliczalności w odniesieniu do udostępnionych danych.

W artykule 1 projektu ustawy wprowadzone zostały następujące zmiany obowiązujących przepisów ustawy o transporcie drogowym:

1) W art. 7a w ust. 3 w pkt 6 i dodanie pkt 7 – zmiana brzmienia części wspólnej w pkt 6, która obecnie przewiduje, że do wniosku o udzielenie zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego można dołączyć zamiast informacji z Krajowego Rejestru Karnego oświadczenie osoby będącej członkiem organu zarządzającego osoby prawnej, osoby zarządzającej spółką jawną lub komandytową, osoby prowadzącej działalność gospodarczą oraz osoby zarządzającej transportem lub uprawnionej na podstawie umowy do wykonywania zadań zarządzającego transportem w imieniu przedsiębiorcy o niekaralności za przestępstwa umyślne w dziedzinach określonych w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, spowodowana jest koniecznością zapewnienia zgodności przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, zgodnie z którym „bez uszczerbku dla art. 11 ust. 4 państwo członkowskie siedziby akceptuje, jako wystarczający dowód dobrej reputacji w celu dostępu do zawodu przewoźnika drogowego, wyciąg z rejestru karnego lub – w przypadku jego braku – podobny dokument wydany przez właściwy organ sądowy lub administracyjny w państwie członkowskim, w którym zarządzający transportem lub inna odpowiednia osoba posiadali miejsce zamieszkania”. Dodawany pkt 7 przewiduje składanie oświadczenia o niekaralności za poważne naruszenia w dziedzinach określonych w art. 6 ust. 1 lit. b oraz najpoważniejsze naruszenia określone w załączniku nr IV do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, gdyż w tym zakresie nie jest możliwe wydanie odpowiedniego zaświadczenia przez organy krajowe.

2) Zmiana brzmienia art. 7d wynika z konieczności zapewnienia zgodności przepisów krajowych z rozporządzeniem (WE) nr 1071/2009. Zgodnie z art. 6 ust. 1 ww. rozporządzenia państwa członkowskie określają warunki, które przedsiębiorca i zarządzający transportem muszą spełniać, aby zapewnić zgodność z wymogiem dobrej reputacji, o którym mowa w tym rozporządzeniu. Zgodnie z tym przepisem warunki dobrej reputacji obejmują przynajmniej wymogi wymienione w art. 6 ust. 1 lit. a i b tego rozporządzenia. W art. 6 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 został ustanowiony wymóg, aby zarządzający transportem lub przedsiębiorca transportowy nie zostali, w jednym lub kilku państwach członkowskich, skazani za poważne przestępstwo ani nie nałożono na nich sankcji za poważne naruszenie przepisów Unii Europejskiej dotyczących wymienionych

w tym przepisie zagadnień. Przepis ten przewiduje zatem możliwość utraty dobrej reputacji już w przypadku skazania za jedno poważne przestępstwo albo nałożenia sankcji za jedno poważne naruszenie przepisów wspólnotowych. W związku z powyższym obecny przepis art. 7d ust. 1 rozporządzenia wymaga doprecyzowania. Zgodnie z projektowaną zmianą orzeczenie prawomocnego wyroku skazującego za przestępstwo określone w zmienianym art. 7d ust. 2 lub wydanie wykonalnej decyzji administracyjnej o nałożeniu kary pieniężnej za poważne naruszenie w dziedzinach określonych w art. 6 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, lub najpoważniejsze naruszenie określone w załączniku nr IV do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, jak również orzeczenie lub nałożenie w drodze mandatu karnego prawomocnie kary za ww. naruszenia będzie stanowiło podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego. Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego organ, wydaje – w przypadku orzeczenia prawomocnego wyroku skazującego za przestępstwo określone w zmienianym art. 7d ust. 2 – decyzję stwierdzającą utratę dobrej reputacji. Natomiast w pozostałych przypadkach organ wydaje decyzję stwierdzającą utratę dobrej reputacji. Jednakże w pewnych przypadkach organ może stwierdzić, że utrata dobrej reputacji stanowiłaby nieproporcjonalną reakcję na stwierdzone naruszenie. W takiej sytuacji organ wyda decyzję stwierdzającą, że dobra reputacja pozostaje nienaruszona.

Zmiana brzmienia dotychczasowego art. 7d ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy, który obecnie stanowi, iż przedsiębiorca, zarządzający transportem lub osoba fizyczna, o której mowa w art. 7c ustawy, nie spełniają wymogu dobrej reputacji bądź przestali go spełniać, jeśli zostali skazani prawomocnym wyrokiem za przestępstwa umyślne w dziedzinach określonych w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009. Projektowana zmiana ma na celu zapewnienie prawidłowego stosowania art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, który nie rozróżnia wyroków skazujących na wyroki za przestępstwa umyślne i nieumyślne, posługuje się jedynie określeniem „wyroki skazujące za popełnienie poważnego naruszenia obowiązujących przepisów krajowych”. Należy zauważyć, że wprowadzana zmiana nie zawęzi dostępu do zawodu przewoźnika drogowego, a jedynie usunie kolizję pomiędzy prawem Unii Europejskiej a prawem krajowym.

W zmienianym art. 7d ust. 2 zawarto wykaz przestępstw w dziedzinach określonych w art. 6 ust. 1 lit. a rozporządzenia (WE) nr 1071/2009. Regulacja ta wynika z konieczności dostosowania katalogu naruszeń wymienionych w art. 6 ust. 1 lit. a rozporządzenia (WE) nr 1071/2009 do systematyki polskiego Kodeksu karnego oraz przestępstw i wykroczeń wymienionych w ustawach szczególnych, tak by nie było wątpliwości, czy dane

przestępstwo lub wykroczenie mieści się w katalogu wymienionym w art. 6 ust. 1 lit. a rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, czy też nie. Projektowana zmiana ma na celu rozwianie wszelkich wątpliwości interpretacyjnych, jakie mogą pojawić się w tym zakresie, a tym samym zwiększy zaufanie obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa.

Z dziedziny prawo handlowe wskazano następujące przestępstwa:

- art. 586–589 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030, z późn. zm.),
- art. 296–306 i art. 308 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.),
- art. 23–24a ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503, z późn. zm.),
- art. 16 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 3).

Z dziedziny prawo upadłościowe wskazano:

- art. 522 i art. 523 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 233, z późn. zm.),
- art. 300–302 ustawy z dnia 6 lipca 1997 r. – Kodeks karny,
- art. 399 i art. 400 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. poz. 978, z późn. zm.).

Z dziedziny płace i warunki zatrudnienia w zawodzie wskazano art. 218–221 ustawy z dnia 6 lipca 1997 r. – Kodeks karny.

Z dziedziny prawo o ruchu drogowym wskazano art. 173–175 oraz art. 177–180 ustawy z dnia 6 lipca 1997 r. – Kodeks karny.

Z dziedziny handel ludźmi lub narkotykami wskazano:

- art. 189a ustawy z dnia 6 lipca 1997 r. – Kodeks karny,
- art. 53–62, art. 63, art. 64 i art. 68 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2016 r. poz. 224, z późn. zm.).

Jednocześnie projektowany art. 4 przewiduje, że za przestępstwa, o których mowa w art. 7d ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, uznaje się także przestępstwa wymienione w:

- art. 585 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych, w brzmieniu obowiązującym do dnia 12 lipca 2011 r.,
- art. 522 i art. 523 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2015 r.,
- art. 107 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o spółdzielni europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 7), w brzmieniu obowiązującym do dnia 12 lipca 2011 r.

Jednocześnie zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia w ramach określonego w tym przepisie postępowania „ustala się, czy w określonym przypadku i w danych okolicznościach utrata dobrej reputacji stanowiłaby nieproporcjonalną reakcję”. Rozporządzenie stanowi, że każde takie ustalenie musi być należycie umotywowane i uzasadnione poprzez ocenę proporcjonalności sankcji, w postaci utraty dobrej reputacji, za określone zachowanie. Czynniki te powinny mieć związek z zachowaniem podmiotu i okolicznościami mającymi związek z tym zachowaniem. Projekt przewiduje zatem rezygnację z powiązania oceny proporcjonalności reakcji na określone zachowanie z obiektywnymi czynnikami takimi jak istnienie interesu społecznego kontynuacji działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę, które nie dotyczą samego podmiotu i tegoż zachowania.

3) Zmiana brzmienia art. 7e jest konsekwencją projektowanej zmiany art. 7d.

4) Dodanie do ustawy art. 15a–15d – projektowana zmiana ma na celu rozszerzenie katalogu działań, jakie może podjąć Główny Inspektor Transportu Drogowego wobec przedsiębiorcy poważnie naruszającego przepisy Unii Europejskiej. Wprowadzenie instytucji ostrzeżenia umożliwi zastosowanie przez organ odpowiedniej sankcji w zależności od wagi naruszenia. Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego nadano kompetencje do czasowego cofnięcia części uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej oraz zawieszenia wydawania dodatkowych uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej, a także do cofnięcia licencji wspólnotowej bez możliwości ubiegania się o wydanie nowej licencji przez okres 1 roku od dnia, kiedy decyzja o cofnięciu licencji wspólnotowej stała się ostateczna. W przypadku poważnego naruszenia, obejmującego wszelkie przypadki niewłaściwego wykorzystywania świadectw kierowców, Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego oprócz ww. wymienionych sankcji nadano także kompetencje do uzależnienia, w drodze

decyzji administracyjnej, wydania świadectw kierowców od spełnienia przez okres 1 roku, od dnia, kiedy decyzja stała się ostateczna, określonych warunków w celu zapobieżenia niewłaściwemu wykorzystaniu świadectw kierowców, takich jak: comiesięczne przedstawianie dokumentu, o którym mowa w art. 32b ust. 5 pkt 5 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, oraz przedstawianie na każde żądanie organu oryginałów dokumentów potwierdzających spełnianie wymagań, o których mowa w art. 39a ust. 1 pkt 3–6 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym. Wspomniane warunki, ujęte w dodawanym art. 15b ust. 1, stanowią jedyne skuteczne narzędzie służące weryfikacji prawdziwości danych przekazywanych przez przedsiębiorców do właściwego organu. Obecne regulacje nie pozwalają na podejmowanie efektywnej kontroli w zakresie wykorzystywania świadectw kierowców zgodnie z literą prawa. Praktyka wskazuje na liczne nieścisłości w zakresie odpowiedniego stosowania świadectw kierowców (nagminne sytuacje, w których przy składaniu wniosku o wydanie świadectwa kierowcy przedsiębiorca, mając obowiązek przedstawienia kserokopii dokumentu potwierdzającego ubezpieczenie społeczne, bezpośrednio po zgłoszeniu wniosku, dokonuje wyrejestrowania kierowcy z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, omijając w ten sposób obowiązek faktycznego posiadania przez kierowcę ubezpieczenia społecznego). Stąd potrzeba sformułowania przesłanek, które będą stanowić instrumenty dyscyplinujące nieuczciwych przedsiębiorców. W przedstawionej sytuacji przedsiębiorca, który dokonał naruszenia związanego ze świadectwami kierowców, będzie zobligowany do comiesięcznego przedstawiania dokumentu, o którym mowa w art. 32b ust. 5 pkt 5 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.

Przepis ten jest zgodny z art. 12 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1072/2009 oraz z art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1073/2009. W sytuacji nałożenia sankcji w postaci czasowego cofnięcia uwierzytelnionych wypisów z licencji wspólnotowej przedsiębiorca będzie obowiązany zwrócić cofnięte wypisy do organu, który je wydał, w terminie 14 dni, od dnia, w którym decyzja o ich cofnięciu stanie się ostateczna.

5) Zmiana brzmienia art. 32b ust. 1 ustawy ma na celu nadanie Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego uprawnienia do stosowania sankcji polegającej na zawieszaniu wydawania świadectw kierowcy oraz uzależnieniu wydania świadectw kierowcy od spełnienia warunków, o których mowa w projektowanym art. 15b ust. 1.

6) Dodanie w art. 50 w pkt 2 ustawy lit. h, która do katalogu zadań powierzonych Inspekcji Transportu Drogowego wprowadza prowadzenie postępowań administracyjnych

dotyczących spełniania lub niespełniania wymogu dobrej reputacji, o których mowa w art. 7d ust. 1 i 3–5 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, w przypadkach, o których mowa w art. 7 ust. 2 pkt 2.

7) Zmiana brzmienia wprowadzenia do wyliczenia w art. 87 w ust. 1 ma na celu doprecyzowanie i uporządkowanie obowiązujących przepisów tak, aby umożliwić kontrolowanie wydruków z tachografu i zapisów odręcznych na wykresówkach i wydrukach. Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym dokumenty te znajdowały się w załącznikach do ustawy, jako podlegające kontroli.

8) Zmiana brzmienia art. 95a ust. 1 jest konsekwencją dodania projektowanego art. 15c ust. 4. Projektowany przepis art. 95a ust. 1 przewiduje możliwość nałożenia przez organ kary pieniężnej na podmiot, który nie dokonał zwrotu wypisów z licencji, w sytuacji, gdy decyzja o czasowym cofnięciu wypisów z licencji stała się ostateczna.

Projektowana ustawa wprowadza również zmiany wykraczające poza wykonanie przepisów unijnych:

1) Zmiana brzmienia art. 11 ust. 2 ustawy polegająca na nadaniu Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego uprawnienia do wydawania wypisów z udzielonego zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego. Powyższa zmiana ma na celu ujednoczenie sposobu wydawania zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego w szczególności w zakresie wydawania wypisów z tego zezwolenia przez organy wskazane w art. 7 ust. 2 zmienianej ustawy, tj. Głównego Inspektora Transportu Drogowego i starostę właściwego dla siedziby przedsiębiorcy. Obecnie podmiot ubiegający się po raz pierwszy o wydanie zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego nie ma możliwości uzyskania wypisu z tego zezwolenia, bowiem Główny Inspektor Transportu Drogowego, posiadający kompetencje do wydawania ww. zezwolenia, nie ma uprawnień do wydawania wypisów z tego zezwolenia. Obowiązująca regulacja powoduje, iż przedsiębiorca wykonujący przewozy międzynarodowe i krajowe na podstawie wypisu z licencji wspólnotowej, ubiegając się o dodatkowy wypis na pojazd niezgłoszony we wniosku o udzielenie licencji, którym będzie wykonywany wyłącznie przewóz krajowy, zobowiązany jest ubiegać się o udzielenie dodatkowego wypisu z licencji wspólnotowej, tym samym zmuszony jest ponieść wyższą opłatę. Podkreślić trzeba, iż za dodatkowy wypis z ww. zezwolenia pobierana jest opłata

11% z kwoty 1000 zł, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 6 sierpnia 2013 r. w sprawie wysokości opłat za czynności administracyjne związane z wykonywaniem przewozu drogowego oraz za egzaminowanie i wydanie certyfikatu kompetencji zawodowych (Dz. U. poz. 916), natomiast za dodatkowy wypis z licencji wspólnotowej pobiera się opłatę w wysokości:

- 440 zł lub 880 zł w przypadku licencji wspólnotowej na wykonywanie międzynarodowego zarobkowego przewozu drogowego rzeczy (11% z kwoty 4000 zł w przypadku licencji na okres do 5 lat lub kwoty 8000 zł w przypadku licencji na okres do 10 lat) albo
- 396 zł lub 792 zł w przypadku licencji wspólnotowej na wykonywanie międzynarodowego przewozu osób autobusem lub autokarem (11% z kwoty 3600 zł w przypadku licencji na okres do 5 lat lub kwoty 7200 zł w przypadku licencji na okres do 10 lat);

2) Zmiana brzmienia art. 39b¹ w ust. 3 pkt 1 ustawy – zmiana ma na celu dostosowanie obowiązującego przepisu dotyczącego egzaminu zawodowego potwierdzającego kwalifikacje zawodowe do znowelizowanych przepisów ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2015 r. poz. 2156, z późn. zm.) poprzez ujednolicenie nazwy egzaminu;

3) Zmiana brzmienia art. 47a ma na celu uaktualnienie katalogu zadań własnych jednostek samorządu terytorialnego w związku z nałożeniem na te podmioty nowych zadań przewidzianych projektowaną ustawą.

Artykuł 2 projektu ustawy przewiduje, że do dnia 1 października 2017 r. upoważnione organy, stosownie do swoich kompetencji, prześlą do Rejestru dane. Wskazane zadanie organów jednostek samorządu terytorialnego stanowi zadanie własne tych jednostek.

Artykuł 3 projektu ustawy zawiera przepisy przejściowe określające, że w stosunku do przedsiębiorcy, zarządzającego transportem lub osoby fizycznej, o której mowa w art. 7c, którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy popełnili przestępstwo określone w art. 7d ust. 2 zmienianej ustawy, w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą, lub dokonali poważnego naruszenia w dziedzinach określonych w art. 6 ust. 1 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, lub najpoważniejszego naruszenia określonego w załączniku nr IV do rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Artykuł 4 projektu ustawy zawiera przepisy określające, że za przestępstwa, o których mowa w art. 7d ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, uznaje się także przestępstwa wymienione w art. 585

ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych oraz art. 107 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o spółdzielni europejskiej, w brzmieniu obowiązującym do dnia 12 lipca 2011 r., a także art. 522 i art. 523 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2015 r. Artykuł 4 zawiera odniesienie do art. 585 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych oraz art. 107 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o spółdzielni europejskiej, mimo ich uchylenia odpowiednio przez art. 3 i art. 6 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 133, poz. 767), gdyż w Krajowym Rejestrze Karnym przetwarza się dane również o aktualnym skazaniu osoby na podstawie tych przepisów. Nie oznacza to jednak, że przepisy projektowanej ustawy zakładają działanie prawa wstecz poprzez stosowanie uchylonych przepisów do stanów faktycznych zaistniałych po wejściu w życie projektowanej ustawy. Ich przywołanie w projekcie ma służyć jedynie pozyskiwaniu danych z KRK. Powyższe uzasadnienie dotyczy również art. 522 i art. 523 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze, których brzmienie zostanie zmienione z dniem 1 stycznia 2016 r. na mocy ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne.

Artykuł 5 projektu ustawy zawiera przepisy określające, że do dnia rozpoczęcia stosowania rozporządzenia Komisji (UE) 2016/403 z dnia 18 marca 2016 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 w odniesieniu do klasyfikacji poważnych naruszeń przepisów unijnych, które mogą prowadzić do utraty dobrej reputacji przez przewoźnika drogowego, oraz zmieniającego załącznik III do dyrektywy 2006/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 74 z 19.03.2016, str. 8–27), zawierającego wykaz, o którym mowa w art. 6 ust. 2 lit. b rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, nie wszczyna się postępowania administracyjnego, o którym mowa w:

- 1) art. 7d ust. 1 pkt 2 lit. a i b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 2) art. 15a ust. 1, 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Artykuł 6 projektu ustawy zawiera przepis przejściowy określający, że zezwolenia na wykonywanie zawodu przewoźnika drogowego wydane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność.

Artykuł 7 projektu ustawy zawiera przepis umożliwiający Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego niezwłoczne podjęcie działań zmierzających do utworzenia Krajowego Rejestru Elektronicznego Przedsiębiorców Transportu Drogowego, w tym przeprowadzenia zamówienia

publicznego i wydatkowania środków finansowych na ten cel w 2016 r., przed wejściem w życie przepisów dotyczących utworzenia Rejestru.

Artykuł 8 projektu ustawy określa maksymalny limit wydatków budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego będący skutkiem finansowym projektowanej ustawy na lata 2016–2025, mechanizmy korygujące, które będą zastosowane w przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, oraz organ właściwy do monitorowania wykorzystania limitu wydatków i wdrożenia mechanizmów korygujących. Jako mechanizmy korygujące wskazano: wykorzystanie innych rozwiązań techniczno-organizacyjnych w zakresie funkcjonowania Krajowego Rejestru Elektronicznego Przedsiębiorców Transportu Drogowego oraz racjonalizację częstotliwości wykonywania zadań związanych z funkcjonowaniem Krajowego Rejestru Elektronicznego Przedsiębiorców Transportu Drogowego. Należy wyjaśnić, że w ramach innych rozwiązań techniczno-organizacyjnych określone działania związane z funkcjonowaniem Rejestru będą finansowane z zasobów własnych GITD. Przewiduje się również wykorzystanie rozwiązań prawnych przewidzianych ustawą z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2164). Wskazuje się, że przepis art. 6 ust. 3 ma charakter ostrożnościowy i katalog podejmowanych działań będzie zależny od zaistniałej sytuacji.

Planuje się, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów art. 1 pkt 10, który wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2017 r., oraz art. 7, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Za wyznaczeniem takiego *vacatio legis* przemawia konieczność jak najszybszego dostosowania polskiego porządku prawnego do przepisów Unii Europejskiej. Termin utworzenia Krajowego Rejestru Elektronicznego Przedsiębiorców Transportu Drogowego (1 kwietnia 2017 r.) wynika z przyjęcia założenia 3-miesięcznego terminu na przeprowadzenie zamówienia publicznego w sprawie wyłonienia wykonawcy systemu teleinformatycznego oraz 6-miesięcznego terminu na stworzenie tego systemu.

Projekt ustawy został zamieszczony w Wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów pod pozycją UC20.

Projekt ustawy został pozytywnie zaopiniowany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt ustawy nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji.